

30. 9. 2023

ID: 120758

Jaký má smysl být v představenstvu advokátní komory?

Zejména od kolegů, kteří jsou v představenstvu nebo i jiných orgánech advokátní komory nově vím, že si tuto otázku občas pokládají. Zejména v měsících, kdy nás s tím spojené povinnosti, projekty a výjezdy odvanou pryč z domovů i kanceláří na mnoho dní v měsíci.

A kdybychom na ni náhodou zapomněli, oni nám ji rádi občas opatrně položí doma. A zejména pak i kolegové v kanceláři.

Tak upřímně, jaký ten smysl vlastně je?

Peníze to opravdu nejsou. Funkce je čestná a finančně má, upřímně, spíše opačný efekt.

Prestiž? No, jak se to vezme. Určitě se člověk dostane na místa, k diskusím a lidem, ke kterým by se jinak nedostal. Má možnost se učit, inspirovat a rozšiřovat své obzory tempem, které je rozhodně s obdobím před touto funkcí nesrovnatelné. Ale samozřejmě oblíbenost komory a její agendy má své limity a s tím i vnímání prestižnosti výkonu této funkce, takže jen pro domnělý pocit důležitosti to taky smysl úplně nedává.

Věřím, že každý z kolegů si v tom najde to své PROČ. A to bude pro každého vypadat dost jinak. Podle toho, v jaké je profesní fázi, co je pro něj osobně důležité a k jakým příležitostem se nachomýtl nebo nachomýtnout chce. Já jsem si ho třeba našla (vedle té části o možnosti sedět s tolika inspirativními nebo minimálně zajímavými lidmi u tolika zajímavých stolů) v možnosti mít větší dopad v tom, co mně osobně přijde důležité. A v tom, co vnímám jako nezbytnou protiváhu náročnosti prostředí advokacie, která člověku dává možnost dobíjet se, na rozdíl od stresem nabitých jednacích místností, energií mile pozitivní.

Snaha přiložit ruku k dílu, aby naše právní prostředí bylo trošku lepší – třeba pro mladší advokáty, pro advokátní rodiče, pro ženy v advokacii nebo pro kolegy ochotné se zapojit do různých projektů a inspirovat ostatní – ta má z té pozice v představenstvu advokátní komory přece jen užitečně delší drápky, než mimo ni.

To se dá pak krásně využít třeba u projektů, jako jsou Advokáti do dětských domovů. S myšlenkou, že by dětem opouštějícím dětské domovy dost pomohla pomoc advokátů, se na mě obrátily kolegyně z právnické fakulty v Olomouci. A protože jedna z nich, doktorka Šínová, byla u toho, když jsem dělala své první právnické kroky na fakultě, psala pod jejím vedením diplomovou práci nebo obhajovala tu rigorózní, věděla jsem, že to, s čím přichází, bude sice náročné, ale bude dávat smysl.

A myslím, že opravdu dává. Jen za prvních pár měsíců poté, co jsme koncept projektu dali s Pavlem Kroupou poprvé dohromady, jsme byli schopni spustit několik užitečných linií pomoci.

Díky spolupráci s kolegy z představenstva advokátní komory jsme koncept propojili s Nadací Terezy Maxové dětem. A díky jejich zkušenostem a zapojení se nám daří mnohem lépe naši pomoc směřovat tak, ať dává co největší smysl. Kancelář Ondry Trubače připravila užitečnou brožurku, která se bude dětem hodit při hledání první práce. Díky příspěvku České advokátní komory jsme je mohli

vytisknout a dát dětem k dispozici. Díky zapojení postupně všech právnických fakult v České republice už máme za sebou besedy na půdě univerzit, díky nimž jsme dosáhli do desítek dětských domovů.

V Olomouci, odkud nápad přišel, jsme uspořádali tu pilotní. Zapojili se advokáti, lidé z komory, nadace i právnické fakulty a všichni dobrovolně a s nadšením pro dobrou věc věnovali svůj čas, abychom doladili nejvhodnější koncept a odstartovali tak projekt, který má, myslím, opravdu potenciál dosáhnout na dost potřebných míst. Podobné besedy opakujeme i na ostatních právnických fakultách a chystáme další místa, kde posezení s advokáty může být užitečné. Probíráme problematiku pracovního práva a hledání první práce, dluhové otázky, které na děti po opuštění dětských domovů mohou zrádně číhat, debatujeme o palčivých a specifických problémech rodinného práva nebo třeba exekucí a snažíme se o to, aby pracovníci dětských domovů i děti v nich byli o něco lépe právně vybaveni.

Protože jako advokáti víme, o kolik snáz se dá životem kličkovat, když se ve spleti povinností a paragrafů neztrácíte. A když někomu, komu život rozdál karty většinou dost těžké, můžeme pomoci, tak bychom prostě měli. Tak snadné to podle mě je.

A je moc milé vidět, že to má tolik lidí okolo podobně. Desítky advokátů se zapojují do projektu, připraveni školit, pomáhat, radit, chystat odpovědi na nejčastější otázky dětí i domovů nebo pomoci s konkrétním palčivým problémem, který zrovna někoho dostal do úzkých. A ozývají se nám další a další lidé a instituce mimo advokacii, kteří chtějí své možnosti pomáhat protnout s těmi našimi. Všichni samozřejmě bez nároku na jakékoli odměny. Prostě proto, že jim dává smysl pomoci, kde je třeba. A to člověka, zejména v protipólu s reálnou náročností našeho každodenního světa, nabije tolik potřebnou pozitivní energií.

Samozřejmě je to pořád jen kapka v moři toho, kde všude by se pomoc hodila. Ale stejně, i ta může pro někoho konkrétního znamenat strašně moc.

A tak je možnost využít ten dosah, který díky takové funkci člověk dostane propůjčený, za mě ten nejpodstatnější důvod, proč to stojí za to.

JUDr. Michala Plachká, LL.M.,
managing partner, advokát
PURE Legal s.r.o., advokátní kancelář,
místopředsedkyně představenstva České advokátní komory

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 3/2023

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)

- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)